

έστησαν ενάπιον του Δημιουργού.

— Έχετε τα πρωτεία, είπεν ο Διάβολος ευγενώς, βάλετε τα κεφάλαιά σας εις τὸ ἓνα μέρος.

Ὁ Παντοδύναμος μετὰ περιεργείας, ἀλλὰ καὶ μετὰ πείσματος ἤρχισε νὰ τοποθετῇ ὅλα τ' ἀντικείμενα, τ' ἀντιπροσωπεύοντα τὴν μερίδα του, νοσοκομεῖα, σχολεῖα, ὀρφανοτροφεία, δωρεάς, ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβυτέρους, ἱεροκήρυκας, μοναστήρια καὶ ἠγουμενοσυμβούλια, ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα, ἠθικὰ καὶ θεολογικὰ συγγράμματα, βαρέλια ταξαμᾶ καὶ σάκκους φασολίων καὶ παντοῖα ἄλλα, ὧν ἀπετέλεσθη πυραμὶς τεραστία καὶ ἀλλόκοτος.

Ὁ Διάβολος ἐθεάτο ἀπαθῶς τὸν ὄγκον αὐτὸν ὅλον ἐν ἀνυψούμενον.

— Ἐχετε ἄλλα; ἠρώτησε μετὰ τὴν ἀποπεράτως τῆς τοποθετήσεως.

— Ἐχω καὶ μερικοὺς ἐπιτρόπους ἐκκλησιῶν ἀρκετὰ καλοθρεμμένους, εἶπεν ὁ Θεός.

— Βάλετε καὶ αὐτοὺς, εἶπεν ἀταράχως ὁ Διάβολος.

Καὶ ὁ ὄγκος τῆς πυραμίδος ἠυξήθη ἐπαισθητῶς διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐπιτρόπων.

— Μήπως ἐξεχάσατε τίποτε; ἠρώτησεν ὁ Σατανᾶς.

— Ἐξέχασα πραγματικῶς ἓνα καθηγητὴν τῆς Θεολογίας, ἀλλὰ σοὺ τὸν χαρίζω. Εἶνε τόσον πολυσαρκὸς ἐκ τῆς καλοφαγίας, ὡστε αὐτὸς μοναχὸς κάμνει δι' ὅλα τὰ ἰδικά σου κεφάλαια.

— Νὰ τὸν προσθέσετε καὶ αὐτόν!

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Σατανᾶς ἐπέμενεν, ἐτέθη τέλος εις τὴν κορυφὴν τοῦ σωροῦ καὶ ὁ καθηγητὴς, καὶ ἡ πλάστιγγ ἐτριξε γοερῶς ὑπὸ τὸ βάρος του.

— Ὅριστε τώρα καὶ ἡ εὐγενεία σας, εἶπεν ὁ Ὑψιστος μυκτηριστικῶς, βάλετε τὰ κεφάλαιά σας.

Ὁ Διάβολος ἔχωσε τὴν τριχωτὴν χεῖρα μὲ τοὺς ὀξεῖς ὄνυχας εἰς τὸ θυλάκιόν του καὶ ἐξήγαγε μικρὸν ἀντικείμενον σφαιρικόν, τεφρόχρουν.

— Τί εἶν' αὐτό; ἠρώτησεν ὁ Ὑψιστος παρατηρῶν διὰ τῶν διόπτρων του μετὰ περιεργείας τὸ ἀντικείμενον.

— Εἶνε ἐκλογικὸν σφαιρίδιον, ἀπῆντησεν ἀταράχως καὶ σοβαρῶς ὁ Πειρασμός.

— Αὐτὸ εἶνε ὅλα σου τὰ κεφάλαια;

— Αὐτό.

— Δὲν ἔχεις ἄλλα;

— Ὅχι! αὐτὸ ἀρκεῖ.

— Κοροϊδεύεις;

— Διόλου.

— Ἐλα Χριστὲ καὶ Παναγία!

εἶπεν ὁ Ὑψιστος σταυροκοπούμενος.

— Λοιπὸν ἴδου ὅπου τὸ θέτω εις τὴν πλάστιγγα.

— Ἄς ἴδουμιν καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα!

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα πραγματικῶς ὑπῆρξε θαυμάσιον· διότι εὐθὺς ὡς τὸ μικροσκοπικὸν μολύβδινον σφαιρίδιον ἀπετέθη ἐπὶ τῆς πλάστιγγος, αὐτὴ ἤρχισε νὰ κλίνη μετὰ καταπληκτικῆς ροπῆς πρὸς τὸ μέρος τοῦ σφαιριδίου, ἐνῶ εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος ἡ τεράστιος συμμιγῆς πυραμὶς ἀνυψοῦτο ἑλαφρὰ ὡς ν' ἀπετελεῖτο ἐκ πτίλων.

— Μπᾶ πού νὰ σὲ πάρῃ ὁ ἐαυτός σου! ἀνέκραξεν ὁ Πάνσοφος ἔκπληκτος καὶ πειστωθεὶς ἐν ταῦτῳ. Κάτι καλονοθεύειν θά ἔκαμες... ἀφοῦ μάλιστα ἔρχεσαι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα... Στάσου νὰ σὲ διορθώσω ἐγώ!

Καὶ ἠτοιμάσθη νὰ ἐξακοντίσῃ κατ' αὐτοῦ ἓνα κεραυνόν.

— Κρίμα εις τὴν πανσοφίαν σου, ἀφοῦ δὲν ἤξεύρεις τὴν δύναμιν αὐτοῦ τοῦ σφαιριδίου! εἶπεν ὁ Διάβολος.

Καὶ ἐτρέπη ἐν τάχει εἰς φυγὴν.

Ὁ Ὑψιστος ἔμεινε σύννους καὶ μετ' ὀλίγον παραλαβὼν τὸ σφαιρίδιον ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Παράδεισον βλοσυρῶς καὶ διέταξεν ἀμέσως νὰ προσέλθῃ ὁ ἅγιος Πέτρος.

— Κύτταξε καλὰ τὰ κατάστιχά σου, εἶπεν ὁ Ὑψιστος πρὸς τὸν ἐπουράνιον θυρωρὸν, καὶ ἂν τυχὸν εὑρίσκειται ἕδω πέρα αὐτὸς ὅπου ἐφεῦρεν αὐτὸ ἐδῶ τὸ ἀντικείμενον — καὶ ἔδειξε τὸ σφαιρίδιον — νὰ τὸν στειλῆς ἀναυλα εἰς τὴν Κόλασιν, μὲ ὅσα καλὰ καὶ ἂν ἔχη καμωμένα. Ἔγινα ρεζίλι σήμερον μὲ αὐτὸ τὸ πράγμα!... Εἶνε τοῦ Διαβόλου συνέργεια. Εἰς τὸν Παράδεισον οὔτε θά ἐπιτρέψω νὰ ὑπάρχῃ ὅσον ἀφορᾶ τὴν Γῆν, θά σκεφθῶ!...

Καὶ ἔμεινε μέχρι βαθείας νυκτὸς ἀναγινώσκων τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον τοῦ μακαρίου Σαριπόλου.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;...

(Τί ἀπαντοῦν ἡ δεσποινίδες)

Ἡ δὶς ΤΑΣΟΥΛΑ Κ. (Ἀθηναί — Χαροκόπου), θεωρεῖ ὡς ἰδεώδη σύζυγο ἓναν ἄνδρα μὲ εὐγενικὴ ψυχὴ, μὲ ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ μὲ σοβρὸν χαρακτήρα. Γιὰ τὴν σωματικὴ καλλονὴ ἀδιαφορεῖ, ἀρκεῖ ὁ σύζυγός της νὰ ἔχη ὡμορφὴ ψυχὴ.

Ἡ δὶς ΕΛΕΝΗ ΜΙΧΑ (Πειραιεύς), μᾶς ἀπαντᾷ : « Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Ὁ ἄνδρας πού γιὰ μένα θά εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος, ἱππέει νὰ ἔχη τίμιον καὶ εὐκρινὴ χαρακτήρα, τρόπους εὐγενικοὺς, μὲ μορφωσι καὶ ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ ἀγάπῃ γιὰ μένα. Στὴν ἐμφάνισι θέλω νὰ μοιάζῃ τοῦ Ἰβάν Πέτροβιτς καὶ νὰ ἔχη μουστακάκι ἄ λὰ Ντούγκλας Φαίρμπανκς! »

« ΜΙΑ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥΛΑ » (Ἀθηναί — Κουπόνια), θέλει τὸν ἰδεώδη σύζυγό της μετρίου ἀναστήματος, μελαχροινὸ καὶ νόστιμο, νὰ ἔχη δὲ μιὰ τακτικὴ ἐργασία γιὰ ν' ἀντεπεξέρχεται στὰ οἰκογενειακὰ βάρη. Ὡς πρὸς τὰ ψυχικὰ του χαρίσματα, τὸν θέλει μὲ καρδιά γεμάτη καλωσύνη, εὐθυμο καὶ πάντοτε γελαστὸ, εὐγενῆ, ἠθικὸ κι' ἀγαπητὸ ἀπὸ ὅλους.

Ἡ δὶς ΑΡΙΑΔΝΗ Γ. (Κάφρ - Ἑλ - Ζαγιατ — Αἴγυπτος), μᾶς ἀπαντᾷ : « Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Γιὰ μένα ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος τὸν ὁποῖο θ' ἀγαπήσω. Πάντως ἐν μού ἀρέσουν οἱ κοιτοῖ, ξανθοὶ καὶ φαλακροί. Μπορεῖ ὅμως νὰ βρεθῆ κι' ἓνας τέτοιου εἴδους ἄνδρας καὶ νὰ μοῦ φανῆ ἰδανικός. Ἡ ἀγάπῃ τὰ κατορθώνει ὅλα καὶ τίς περισσότερες φορές εἶνε μάλιστα... στρα-θή! »

Ἡ δὶς ΜΙΡΑΝΤΑ Τ. (Κάφρ - Ἑλ - Ζαγιατ — Αἴγυπτος), μᾶς γράφει : « Ἡ γνώμη μου περὶ ἰδανικοῦ συζύγου εἶνε μὲ δυὸ λέξεις : Ἐκεῖνος πού θ' ἀγαπήσω ».

Ἡ δὶς ΚΟΥΛΑ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ (Ἀθηναί), θέλει ὁ ἰδανικὸς σύζυγός της νὰ ἔχη τὰ ἐξῆς προσόντα : Νὰ εἶνε ὑψηλός, μὲ ἀθλητικὸ παράστημα, μελαχροινός καὶ καταρομάλλης, νὰ κατάγεται ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια καὶ νὰ ἔχη μαύρα μάτια καὶ ὠραία γλυκεῖα φωνή. Ἀκόμα νὰ τὴν ἀγαπᾶ τρελλά καὶ νὰ εἶνε ἀξιωματικὸς τῆς Ἀεροπορίας ἢ τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἡ δὶς « ΜΙΝΙΟΝ » (Ἀθηναί), ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἓνας νέος λογικός, τίμιος, δραστήριος, εὐγενικός, εὐπαρουσίαστος, πού νὰ ἔχη μιὰ καλὴ ἐργασία ὡστε νὰ ζοῦν ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του ἄνετα.

Ἡ « ΡΩΜΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙΤΗ » μᾶς ἀπαντᾷ : « Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Τὸν ἰδανικὸ σύζυγο τὸν βλέπω μόνον σ' ἓναν ἄνδρα σωματικῶς ὑγιᾶ καὶ ψυχικῶς ἑνάρετο, πού μετὰ τὸν γάμο θά γίνῃ ἀποκλειστικὰ δικός μου, δηλαδὴ τὴν σκέψι του δὲν θά τὴν ἀπασχολήσῃ ποτὲ ἄλλῃ γυναῖκα ».

Ἡ δὶς « ΚΑΠΟΙΑ Λ. » (Λαμία), μᾶς γράφει : « Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Ποῖός εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος ; Μὰ ποιὸς ἄλλος λοιπὸν ἀπ' τὸν ἄνδρα, τὸν σωστὸν ἄνδρα πού θά φορῆ παντελόνια καὶ ὄχι φουστάνια καὶ πού θά ξέρῃ νὰ μὲ κυβερνήσῃ ἐμένα, μιὰ γυναῖκα ;... Ὅταν βρῶ ἓναν τέτοιο σύζυγο, μὲ θέλῃσι κι' ἀνδρισμὸ, θά γίνω δική του, σκλάβα του... »

Ἡ δὶς « ΝΤΙΑ Β. » ἀπαντᾷ : « Λατρευτό μου «Μπουκετάκι». Τὸν ἄνδρα μου, τὸν ἰδανικὸ σύζυγό μου, τὸν θέλω νέον, γεμάτον σφριγγὸς καὶ ζέστη νεανικῆ, νόστιμο, κοσμικὸ καὶ πρό παντός — ἀπάνω ἀπ' ὅλα — πλούσιον... Λεφτὰ, λεφτὰ... Γιατὶ μόνο ὅταν εἶνε πλούσιος ὁ ἄντρας μου, αισθάνομαι ὅτι δὲν θά παραστρατήσω καὶ θά μπορέσω νὰ τοῦ εἶμαι πάντοτε πιστή... »

Ἡ δὶς « ΚΑΤΙΝΑ ΑΡ. » ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος τὸν ὁποῖο κυριαρχοῦν τὰ ψυχικὰ προτερήματα καὶ ὄχι τὰ σωματικὰ, διὰ τὰ ὅποια ἀδιαφορεῖ, ἀρκεῖ ὁ μέλλον σύζυγός της νὰ τὴν νοιώσῃ βαθειά, νὰ συνδεθῆ ψυχικὰ μαζί της καὶ ν' ἀφοσιωθῆ ὁλόκληρος γιὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς οἰκογενείας του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

